

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ ЗАЈЕДНИЧКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О СИГУРНОСТИ УПРАВЉАЊА ИСТРОШЕНИМ ГОРИВОМ И О СИГУРНОСТИ УПРАВЉАЊА РАДИОАКТИВНИМ ОТПАДОМ

Члан 1.

Потврђује се Заједничка конвенција о сигурности управљања истрошеним горивом и о сигурности управљања радиоактивним отпадом, усвојена 5. септембра 1997. године у Бечу, у оригиналу на арапском, кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском језику.

Члан 2.

Текст Заједничке конвенције о сигурности управљања истрошеним горивом и о сигурности управљања радиоактивним отпадом, у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик, гласи:

**JOINT CONVENTION
ON THE SAFETY OF SPENT FUEL MANAGEMENT AND ON
THE SAFETY OF RADIOACTIVE WASTE MANAGEMENT**

PREAMBLE

The Contracting Parties

(i) Recognizing that the operation of nuclear reactors generates spent fuel and radioactive waste and that other applications of nuclear technologies also generate radioactive waste;

(ii) Recognizing that the same safety objectives apply both to spent fuel and radioactive waste management;

(iii) Reaffirming the importance to the international community of ensuring that sound practices are planned and implemented for the safety of spent fuel and radioactive waste management;

(iv) Recognizing the importance of informing the public on issues regarding the safety of spent fuel and radioactive waste management;

(v) Desiring to promote an effective nuclear safety culture worldwide;

(vi) Reaffirming that the ultimate responsibility for ensuring the safety of spent fuel and radioactive waste management rests with the State;

(vii) Recognizing that the definition of a fuel cycle policy rests with the State, some States considering spent fuel as a valuable resource that may be reprocessed, others electing to dispose of it;

(viii) Recognizing that spent fuel and radioactive waste excluded from the present Convention because they are within military or defense programmes should be managed in accordance with the objectives stated in this Convention;

(ix) Affirming the importance of international co-operation in enhancing the safety of spent fuel and radioactive waste management through bilateral and multilateral mechanisms, and through this incentive Convention;

(x) Mindful of the needs of developing countries, and in particular the least developed countries, and of States with economies in transition and of the need to facilitate existing mechanisms to assist in the fulfillment of their rights and obligations set out in this incentive Convention;

(xi) Convinced that radioactive waste should, as far as is compatible with the safety of the management of such material, be disposed of in the State in which it was generated, whilst recognizing that, in certain circumstances, safe and efficient management of spent fuel and radioactive waste might be fostered through agreements among Contracting Parties to use facilities in one of them for the benefit of the other Parties, particularly where waste originates from joint projects;

(xii) Recognizing that any State has the right to ban import into its territory of foreign spent fuel and radioactive waste;

(xiii) Keeping in mind the Convention on Nuclear Safety (1994), the Convention on Early Notification of a Nuclear Accident (1986), the Convention on Assistance in the Case of a Nuclear Accident or Radiological Emergency (1986), the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material (1980), the Convention on the Prevention of Marine Pollution by Dumping of Wastes and Other Matter as amended (1994) and other relevant international instruments;

(xiv) Keeping in mind the principles contained in the interagency “International Basic Safety Standards for Protection against Ionizing Radiation and for the Safety of Radiation Sources” (1996), in the IAEA Safety Fundamentals entitled “The Principles of Radioactive Waste Management” (1995), and in the existing international standards relating to the safety of the transport of radioactive materials;

(xv) Recalling Chapter 22 of Agenda 21 by the United Nations Conference on Environment and Development in Rio de Janeiro adopted in 1992, which reaffirms the paramount importance of the safe and environmentally sound management of radioactive waste;

(xvi) Recognizing the desirability of strengthening the international control system applying specifically to radioactive materials as referred to in Article 1(3) of the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal (1989);

Have agreed as follows:

Chapter 1. OBJECTIVES, DEFINITIONS AND SCOPE OF APPLICATION

Article 1. OBJECTIVES

The objectives of this Convention are:

(i) to achieve and maintain a high level of safety worldwide in spent fuel and radioactive waste management, through the enhancement of national measures and international co-operation, including where appropriate, safety-related technical co-operation;

(ii) to ensure that during all stages of spent fuel and radioactive waste management there are effective defenses against potential hazards so that individuals, society and the environment are protected from harmful effects of ionizing radiation, now and in the future, in such a way that the needs and aspirations of the present generation are met without compromising the ability of future generations to meet their needs and aspirations;

(iii) to prevent accidents with radiological consequences and to mitigate their consequences should they occur during any stage of spent fuel or radioactive waste management.

Article 2. DEFINITIONS

For the purposes of this Convention:

(a) “closure” means the completion of all operations at some time after the emplacement of spent fuel or radioactive waste in a disposal facility. This includes the final engineering or other work required to bring the facility to a condition that will be safe in the long term;

(b) “decommissioning” means all steps leading to the release of a nuclear facility, other than a disposal facility, from regulatory control. These steps include the processes of decontamination and dismantling;

(c) “discharges” means planned and controlled releases into the environment, as a legitimate practice, within limits authorized by the regulatory body, of liquid or gaseous radioactive materials that originate from regulated nuclear facilities during normal operation;

(d) “disposal” means the emplacement of spent fuel or radioactive waste in an appropriate facility without the intention of retrieval;

(e) "licence" means any authorization, permission or certification granted by a regulatory body to carry out any activity related to management of spent fuel or of radioactive waste;

(f) "nuclear facility" means a civilian facility and its associated land, buildings and equipment in which radioactive materials are produced, processed, used, handled, stored or disposed of on such a scale that consideration of safety is required;

(g) "operating lifetime" means the period during which a spent fuel or a radioactive waste management facility is used for its intended purpose. In the case of a disposal facility, the period begins when spent fuel or radioactive waste is first emplaced in the facility and ends upon closure of the facility;

(h) "radioactive waste" means radioactive material in gaseous, liquid or solid form for which no further use is foreseen by the Contracting Party or by a natural or legal person whose decision is accepted by the Contracting Party, and which is controlled as radioactive waste by a regulatory body under the legislative and regulatory framework of the Contracting Party;

(i) "radioactive waste management" means all activities, including decommissioning activities, that relate to the handling, pretreatment, treatment, conditioning, storage, or disposal of radioactive waste, excluding off-site transportation. It may also involve discharges;

(j) "radioactive waste management facility" means any facility or installation the primary purpose of which is radioactive waste management, including a nuclear facility in the process of being decommissioned only if it is designated by the Contracting Party as a radioactive waste management facility;

(k) "regulatory body" means any body or bodies given the legal authority by the Contracting Party to regulate any aspect of the safety of spent fuel or radioactive waste management including the granting of licenses;

(l) "reprocessing" means a process or operation, the purpose of which is to extract radioactive isotopes from spent fuel for further use;

(m) "sealed source" means radioactive material that is permanently sealed in a capsule or closely bonded and in a solid form, excluding reactor fuel elements;

(n) "spent fuel" means nuclear fuel that has been irradiated in and permanently removed from a reactor core;

(o) "spent fuel management" means all activities that relate to the handling or storage of spent fuel, excluding off-site transportation. It may also involve discharges;

(p) "spent fuel management facility" means any facility or installation the primary purpose of which is spent fuel management;

(q) "State of destination" means a State to which a transboundary movement is planned or takes place;

(r) "State of origin" means a State from which a transboundary movement is planned to be initiated or is initiated;

(s) "State of transit" means any State, other than a State of origin or a State of destination, through whose territory a transboundary movement is planned or takes place;

(t) "storage" means the holding of spent fuel or of radioactive waste in a facility that provides for its containment, with the intention of retrieval;

(u) “transboundary movement“ means any shipment of spent fuel or of radioactive waste from a State of origin to a State of destination.

Article 3. SCOPE OF APPLICATION

1. This Convention shall apply to the safety of spent fuel management when the spent fuel results from the operation of civilian nuclear reactors. Spent fuel held at reprocessing facilities as part of a reprocessing activity is not covered in the scope of this Convention unless the Contracting Party declares reprocessing to be part of spent fuel management.

2. This Convention shall also apply to the safety of radioactive waste management when the radioactive waste results from civilian applications. However, this Convention shall not apply to waste that contains only naturally occurring radioactive materials and that does not originate from the nuclear fuel cycle, unless it constitutes a disused sealed source or it is declared as radioactive waste for the purposes of this Convention by the Contracting Party.

3. This Convention shall not apply to the safety of management of spent fuel or radioactive waste within military or defence programmes, unless declared as spent fuel or radioactive waste for the purposes of this Convention by the Contracting Party. However, this Convention shall apply to the safety of management of spent fuel and radioactive waste from military or defence programmes if and when such materials are transferred permanently to and managed within exclusively civilian programmes.

4. This Convention shall also apply to discharges as provided for in Articles 4, 7, 11, 14, 24 and 26.

Chapter 2 SAFETY OF SPENT FUEL MANAGEMENT

Article 4. GENERAL SAFETY REQUIREMENTS

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that at all stages of spent fuel management, individuals, society and the environment are adequately protected against radiological hazards.

In so doing, each Contracting Party shall take the appropriate steps to:

(i) ensure that criticality and removal of residual heat generated during spent fuel management are adequately addressed;

(ii) ensure that the generation of radioactive waste associated with spent fuel management is kept to the minimum practicable, consistent with the type of fuel cycle policy adopted;

(iii) take into account interdependencies among the different steps in spent fuel management;

(iv) provide for effective protection of individuals, society and the environment, by applying at the national level suitable protective methods as approved by the regulatory body, in the framework of its national legislation which has due regard to internationally endorsed criteria and standards;

(v) take into account the biological, chemical and other hazards that may be associated with spent fuel management;

(vi) strive to avoid actions that impose reasonably predictable impacts on future generations greater than those permitted for the current generation;

(vii) aim to avoid imposing undue burdens on future generations.

Article 5. EXISTING FACILITIES

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to review the safety of any spent fuel management facility existing at the time the Convention enters into force for that Contracting Party and to ensure that, if necessary, all reasonably practicable improvements are made to upgrade the safety of such a facility.

Article 6. SITING OF PROPOSED FACILITIES

1. Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that procedures are established and implemented for a proposed spent fuel management facility:

(i) to evaluate all relevant site-related factors likely to affect the safety of such a facility during its operating lifetime;

(ii) to evaluate the likely safety impact of such a facility on individuals, society and the environment;

(iii) to make information on the safety of such a facility available to members of the public;

(iv) to consult Contracting Parties in the vicinity of such a facility, insofar as they are likely to be affected by that facility, and provide them, upon their request, with general data relating to the facility to enable them to evaluate the likely safety impact of the facility upon their territory.

2. In so doing, each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that such facilities shall not have unacceptable effects on other Contracting Parties by being sited in accordance with the general safety requirements of Article 4.

Article 7. DESIGN AND CONSTRUCTION OF FACILITIES

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that:

(i) the design and construction of a spent fuel management facility provide for suitable measures to limit possible radiological impacts on individuals, society and the environment, including those from discharges or uncontrolled releases;

(ii) at the design stage, conceptual plans and, as necessary, technical provisions for the decommissioning of a spent fuel management facility are taken into account;

(iii) the technologies incorporated in the design and construction of a spent fuel management facility are supported by experience, testing or analysis.

Article 8. ASSESSMENT OF SAFETY OF FACILITIES

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that:

(i) before construction of a spent fuel management facility, a systematic safety assessment and an environmental assessment appropriate to the hazard presented by the facility and covering its operating lifetime shall be carried out;

(ii) before the operation of a spent fuel management facility, updated and detailed versions of the safety assessment and of the environmental assessment shall be prepared when deemed necessary to complement the assessments referred to in paragraph (i).

Article 9. OPERATION OF FACILITIES

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that:

(i) the license to operate a spent fuel management facility is based upon appropriate assessments as specified in Article 8 and is conditional on the

completion of a commissioning programme demonstrating that the facility, as constructed, is consistent with design and safety requirements;

(ii) operational limits and conditions derived from tests, operational experience and the assessments, as specified in Article 8, are defined and revised as necessary;

(iii) operation, maintenance, monitoring, inspection and testing of a spent fuel management facility are conducted in accordance with established procedures;

(iv) engineering and technical support in all safety-related fields are available throughout the operating lifetime of a spent fuel management facility;

(v) incidents significant to safety are reported in a timely manner by the holder of the license to the regulatory body;

(vi) programmes to collect and analyse relevant operating experience are established and that the results are acted upon, where appropriate;

(vii) decommissioning plans for a spent fuel management facility are prepared and updated, as necessary, using information obtained during the operating lifetime of that facility, and are reviewed by the regulatory body.

Article 10. DISPOSAL OF SPENT FUEL

If, pursuant to its own legislative and regulatory framework, a Contracting Party has designated spent fuel for disposal, the disposal of such spent fuel shall be in accordance with the obligations of Chapter 3 relating to the disposal of radioactive waste.

Chapter 3 SAFETY OF RADIOACTIVE WASTE MANAGEMENT

Article 11. GENERAL SAFETY REQUIREMENTS

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that at all stages of radioactive waste management individuals, society and the environment are adequately protected against radiological and other hazards.

In so doing, each Contracting Party shall take the appropriate steps to:

(i) ensure that criticality and removal of residual heat generated during radioactive waste management are adequately addressed;

(ii) ensure that the generation of radioactive waste is kept to the minimum practicable;

(iii) take into account interdependencies among the different steps in radioactive waste management;

(iv) provide for effective protection of individuals, society and the environment, by applying at the national level suitable protective methods as approved by the regulatory body, in the framework of its national legislation which has due regard to internationally endorsed criteria and standards;

(v) take into account the biological, chemical and other hazards that may be associated with radioactive waste management;

(vi) strive to avoid actions that impose reasonably predictable impacts on future generations greater than those permitted for the current generation;

(vii) aim to avoid imposing undue burdens on future generations.

Article 12. EXISTING FACILITIES AND PAST PRACTICES

Each Contracting Party shall in due course take the appropriate steps to review:

(i) the safety of any radioactive waste management facility existing at the time the Convention enters into force for that Contracting Party and to ensure that, if necessary, all reasonably practicable improvements are made to upgrade the safety of such a facility;

(ii) the results of past practices in order to determine whether any intervention is needed for reasons of radiation protection bearing in mind that the reduction in detriment resulting from the reduction in dose should be sufficient to justify the harm and the costs, including the social costs, of the intervention.

Article 13. SITING OF PROPOSED FACILITIES

1. Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that procedures are established and implemented for a proposed radioactive waste management facility:

(i) to evaluate all relevant site-related factors likely to affect the safety of such a facility during its operating lifetime as well as that of a disposal facility after closure;

(ii) to evaluate the likely safety impact of such a facility on individuals, society and the environment, taking into account possible evolution of the site conditions of disposal facilities after closure;

(iii) to make information on the safety of such a facility available to members of the public;

(iv) to consult Contracting Parties in the vicinity of such a facility, insofar as they are likely to be affected by that facility, and provide them, upon their request, with general data relating to the facility to enable them to evaluate the likely safety impact of the facility upon their territory.

2. In so doing, each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that such facilities shall not have unacceptable effects on other Contracting Parties by being sited in accordance with the general safety requirements of Article 11.

Article 14. DESIGN AND CONSTRUCTION OF FACILITIES

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that:

(i) the design and construction of a radioactive waste management facility provide for suitable measures to limit possible radiological impacts on individuals, society and the environment, including those from discharges or uncontrolled releases;

(ii) at the design stage, conceptual plans and, as necessary, technical provisions for the decommissioning of a radioactive waste management facility other than a disposal facility are taken into account;

(iii) at the design stage, technical provisions for the closure of a disposal facility are prepared;

(iv) the technologies incorporated in the design and construction of a radioactive waste management facility are supported by experience, testing or analysis.

Article 15. ASSESSMENT OF SAFETY OF FACILITIES

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that:

(i) before construction of a radioactive waste management facility, a systematic safety assessment and an environmental assessment appropriate to the hazard presented by the facility and covering its operating lifetime shall be carried out;

(ii) in addition, before construction of a disposal facility, a systematic safety assessment and an environmental assessment for the period following closure shall be carried out and the results evaluated against the criteria established by the regulatory body;

(iii) before the operation of a radioactive waste management facility, updated and detailed versions of the safety assessment and of the environmental assessment shall be prepared when deemed necessary to complement the assessments referred to in paragraph (i).

Article 16. OPERATION OF FACILITIES

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that:

(i) the license to operate a radioactive waste management facility is based upon appropriate assessments as specified in Article 15 and is conditional on the completion of a commissioning programme demonstrating that the facility, as constructed, is consistent with design and safety requirements;

(ii) operational limits and conditions, derived from tests, operational experience and the assessments as specified in Article 15 are defined and revised as necessary;

(iii) operation, maintenance, monitoring, inspection and testing of a radioactive waste management facility are conducted in accordance with established procedures. For a disposal facility the results thus obtained shall be used to verify and to review the validity of assumptions made and to update the assessments as specified in Article 15 for the period after closure;

(iv) engineering and technical support in all safety-related fields are available throughout the operating lifetime of a radioactive waste management facility;

(v) procedures for characterization and segregation of radioactive waste are applied;

(vi) incidents significant to safety are reported in a timely manner by the holder of the license to the regulatory body;

(vii) programmes to collect and analyse relevant operating experience are established and that the results are acted upon, where appropriate;

(viii) decommissioning plans for a radioactive waste management facility other than a disposal facility are prepared and updated, as necessary, using information obtained during the operating lifetime of that facility, and are reviewed by the regulatory body;

(ix) plans for the closure of a disposal facility are prepared and updated, as necessary, using information obtained during the operating lifetime of that facility and are reviewed by the regulatory body.

Article 17. INSTITUTIONAL MEASURES AFTER CLOSURE

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that after closure of a disposal facility:

- (i) records of the location, design and inventory of that facility required by the regulatory body are preserved;
- (ii) active or passive institutional controls such as monitoring or access restrictions are carried out, if required; and
- (iii) if, during any period of active institutional control, an unplanned release of radioactive materials into the environment is detected, intervention measures are implemented, if necessary.

Chapter 4 GENERAL SAFETY PROVISIONS

Article 18. IMPLEMENTING MEASURES

Each Contracting Party shall take, within the framework of its national law, the legislative, regulatory and administrative measures and other steps necessary for implementing its obligations under this Convention.

Article 19. LEGISLATIVE AND REGULATORY FRAMEWORK

1. Each Contracting Party shall establish and maintain a legislative and regulatory framework to govern the safety of spent fuel and radioactive waste management.

2. This legislative and regulatory framework shall provide for:

- (i) the establishment of applicable national safety requirements and regulations for radiation safety;
- (ii) a system of licensing of spent fuel and radioactive waste management activities;
- (iii) a system of prohibition of the operation of a spent fuel or radioactive waste management facility without a license;
- (iv) a system of appropriate institutional control, regulatory inspection and documentation and reporting;
- (v) the enforcement of applicable regulations and of the terms of the licenses;
- (vi) a clear allocation of responsibilities of the bodies involved in the different steps of spent fuel and of radioactive waste management.

3. When considering whether to regulate radioactive materials as radioactive waste, Contracting Parties shall take due account of the objectives of this Convention.

Article 20. REGULATORY BODY

1. Each Contracting Party shall establish or designate a regulatory body entrusted with the implementation of the legislative and regulatory framework referred to in Article 19, and provided with adequate authority, competence and financial and human resources to fulfill its assigned responsibilities.

2. Each Contracting Party, in accordance with its legislative and regulatory framework, shall take the appropriate steps to ensure the effective independence of the regulatory functions from other functions where organizations are involved in both spent fuel or radioactive waste management and in their regulation.

Article 21. RESPONSIBILITY OF THE LICENCE HOLDER

1. Each Contracting Party shall ensure that prime responsibility for the safety of spent fuel or radioactive waste management rests with the holder of the relevant license and shall take the appropriate steps to ensure that each such license holder meets its responsibility.

2. If there is no such license holder or other responsible party, the responsibility rests with the Contracting Party which has jurisdiction over the spent fuel or over the radioactive waste.

Article 22. HUMAN AND FINANCIAL RESOURCES

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that:

(i) qualified staff are available as needed for safety-related activities during the operating lifetime of a spent fuel and a radioactive waste management facility;

(ii) adequate financial resources are available to support the safety of facilities for spent fuel and radioactive waste management during their operating lifetime and for decommissioning;

(iii) financial provision is made which will enable the appropriate institutional controls and monitoring arrangements to be continued for the period deemed necessary following the closure of a disposal facility.

Article 23. QUALITY ASSURANCE

Each Contracting Party shall take the necessary steps to ensure that appropriate quality assurance programmes concerning the safety of spent fuel and radioactive waste management are established and implemented.

Article 24. OPERATIONAL RADIATION PROTECTION

1. Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that during the operating lifetime of a spent fuel or radioactive waste management facility:

(i) the radiation exposure of the workers and the public caused by the facility shall be kept as low as reasonably achievable, economic and social factors being taken into account;

(ii) no individual shall be exposed, in normal situations, to radiation doses which exceed national prescriptions for dose limitation which have due regard to internationally endorsed standards on radiation protection; and

(iii) measures are taken to prevent unplanned and uncontrolled releases of radioactive materials into the environment.

2. Each Contracting Party shall take appropriate steps to ensure that discharges shall be limited:

(i) to keep exposure to radiation as low as reasonably achievable, economic and social factors being taken into account; and

(ii) so that no individual shall be exposed, in normal situations, to radiation doses which exceed national prescriptions for dose limitation which have due regard to internationally endorsed standards on radiation protection.

3. Each Contracting Party shall take appropriate steps to ensure that during the operating lifetime of a regulated nuclear facility, in the event that an unplanned or uncontrolled release of radioactive materials into the environment occurs, appropriate corrective measures are implemented to control the release and mitigate its effects.

Article 25. EMERGENCY PREPAREDNESS

1. Each Contracting Party shall ensure that before and during operation of a spent fuel or radioactive waste management facility there are appropriate on-site and, if necessary, off-site emergency plans. Such emergency plans should be tested at an appropriate frequency.

2. Each Contracting Party shall take the appropriate steps for the preparation and testing of emergency plans for its territory insofar as it is likely to be affected in the event of a radiological emergency at a spent fuel or radioactive waste management facility in the vicinity of its territory.

Article 26. DECOMMISSIONING

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure the safety of decommissioning of a nuclear facility. Such steps shall ensure that:

- (i) qualified staff and adequate financial resources are available;
- (ii) the provisions of Article 24 with respect to operational radiation protection, discharges and unplanned and uncontrolled releases are applied;
- (iii) the provisions of Article 25 with respect to emergency preparedness are applied; and
- (iv) records of information important to decommissioning are kept.

Chapter 5 MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 27. TRANSBOUNDARY MOVEMENT

1. Each Contracting Party involved in transboundary movement shall take the appropriate steps to ensure that such movement is undertaken in a manner consistent with the provisions of this Convention and relevant binding international instruments.

In so doing:

- (i) a Contracting Party which is a State of origin shall take the appropriate steps to ensure that transboundary movement is authorized and takes place only with the prior notification and consent of the State of destination;
- (ii) transboundary movement through States of transit shall be subject to those international obligations which are relevant to the particular modes of transport utilized;
- (iii) a Contracting Party which is a State of destination shall consent to a transboundary movement only if it has the administrative and technical capacity, as well as the regulatory structure, needed to manage the spent fuel or the radioactive waste in a manner consistent with this Convention;
- (iv) a Contracting Party which is a State of origin shall authorize a transboundary movement only if it can satisfy itself in accordance with the consent of the State of destination that the requirements of subparagraph (iii) are met prior to transboundary movement;
- (v) a Contracting Party which is a State of origin shall take the appropriate steps to permit re-entry into its territory, if a transboundary movement is not or cannot be completed in conformity with this Article, unless an alternative safe arrangement can be made.

2. A Contracting Party shall not license the shipment of its spent fuel or radioactive waste to a destination south of latitude 60 degrees South for storage or disposal.

3. Nothing in this Convention prejudices or affects:

(i) the exercise, by ships and aircraft of all States, of maritime, river and air navigation rights and freedoms, as provided for in international law;

(ii) rights of a Contracting Party to which radioactive waste is exported for processing to return, or provide for the return of, the radioactive waste and other products after treatment to the State of origin;

(iii) the right of a Contracting Party to export its spent fuel for reprocessing;

(iv) rights of a Contracting Party to which spent fuel is exported for reprocessing to return, or provide for the return of, radioactive waste and other products resulting from reprocessing operations to the State of origin.

Article 28. DISUSED SEALED SOURCES

1. Each Contracting Party shall, in the framework of its national law, take the appropriate steps to ensure that the possession, remanufacturing or disposal of disused sealed sources takes place in a safe manner.

2. A Contracting Party shall allow for reentry into its territory of disused sealed sources if, in the framework of its national law, it has accepted that they be returned to a manufacturer qualified to receive and possess the disused sealed sources.

Chapter 6 MEETINGS OF THE CONTRACTING PARTIES

Article 29. PREPARATORY MEETING

1. A preparatory meeting of the Contracting Parties shall be held not later than six months after the date of entry into force of this Convention.

2. At this meeting, the Contracting Parties shall:

(i) determine the date for the first review meeting as referred to in Article 30. This review meeting shall be held as soon as possible, but not later than thirty months after the date of entry into force of this Convention;

(ii) prepare and adopt by consensus Rules of Procedure and Financial Rules;

(iii) establish in particular and in accordance with the Rules of Procedure:

(a) guidelines regarding the form and structure of the national reports to be submitted pursuant to Article 32;

(b) a date for the submission of such reports;

(c) the process for reviewing such reports.

3. Any State or regional organization of an integration or other nature which ratifies, accepts, approves, accedes to or confirms this Convention and for which the Convention is not yet in force, may attend the preparatory meeting as if it were a Party to this Convention.

Article 30. REVIEW MEETINGS

1. The Contracting Parties shall hold meetings for the purpose of reviewing the reports submitted pursuant to Article 32.

2. At each review meeting the Contracting Parties:

(i) shall determine the date for the next such meeting, the interval between review meetings not exceeding three years;

(ii) may review the arrangements established pursuant to paragraph 2 of Article 29, and adopt revisions by consensus unless otherwise provided for in the Rules of Procedure. They may also amend the Rules of Procedure and Financial Rules by consensus.

3. At each review meeting each Contracting Party shall have a reasonable opportunity to discuss the reports submitted by other Contracting Parties and to seek clarification of such reports.

Article 31. EXTRAORDINARY MEETINGS

An extraordinary meeting of the Contracting Parties shall be held:

(i) if so agreed by a majority of the Contracting Parties present and voting at a meeting; or

(ii) at the written request of a Contracting Party, within six months of this request having been communicated to the Contracting Parties and notification having been received by the secretariat referred to in Article 37 that the request has been supported by a majority of the Contracting Parties.

Article 32. REPORTING

1. In accordance with the provisions of Article 30, each Contracting Party shall submit a national report to each review meeting of Contracting Parties. This report shall address the measures taken to implement each of the obligations of the Convention. For each Contracting Party the report shall also address its:

- (i) spent fuel management policy;
- (ii) spent fuel management practices;
- (iii) radioactive waste management policy;
- (iv) radioactive waste management practices;
- (v) criteria used to define and categorize radioactive waste.

2. This report shall also include:

(i) a list of the spent fuel management facilities subject to this Convention, their location, main purpose and essential features;

(ii) an inventory of spent fuel that is subject to this Convention and that is being held in storage and of that which has been disposed of. This inventory shall contain a description of the material and, if available, give information on its mass and its total activity;

(iii) a list of the radioactive waste management facilities subject to this Convention, their location, main purpose and essential features;

(iv) an inventory of radioactive waste that is subject to this Convention that:

(a) is being held in storage at radioactive waste management and nuclear fuel cycle facilities;

(b) has been disposed of; or

(c) has resulted from past practices.

This inventory shall contain a description of the material and other appropriate information available, such as volume or mass, activity and specific radionuclides;

(v) a list of nuclear facilities in the process of being decommissioned and the status of decommissioning activities at those facilities.

Article 33. ATTENDANCE

1. Each Contracting Party shall attend meetings of the Contracting Parties and be represented at such meetings by one delegate, and by such alternates, experts and advisers as it deems necessary.

2. The Contracting Parties may invite, by consensus, any intergovernmental organization which is competent in respect of matters governed by this Convention to attend, as an observer, any meeting, or specific sessions thereof. Observers shall be required to accept in writing, and in advance, the provisions of Article 36.

Article 34. SUMMARY REPORTS

The Contracting Parties shall adopt, by consensus, and make available to the public a document addressing issues discussed and conclusions reached during meetings of the Contracting Parties.

Article 35. LANGUAGES

1. The languages of meetings of the Contracting Parties shall be Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish unless otherwise provided in the Rules of Procedure.

2. Reports submitted pursuant to Article 32 shall be prepared in the national language of the submitting Contracting Party or in a single designated language to be agreed in the Rules of Procedure. Should the report be submitted in a national language other than the designated language, a translation of the report into the designated language shall be provided by the Contracting Party.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the secretariat, if compensated, will assume the translation of reports submitted in any other language of the meeting into the designated language.

Article 36. CONFIDENTIALITY

1. The provisions of this Convention shall not affect the rights and obligations of the Contracting Parties under their laws to protect information from disclosure. For the purposes of this article, "information" includes, inter alia, information relating to national security or to the physical protection of nuclear materials, information protected by intellectual property rights or by industrial or commercial confidentiality, and personal data.

2. When, in the context of this Convention, a Contracting Party provides information identified by it as protected as described in paragraph 1, such information shall be used only for the purposes for which it has been provided and its confidentiality shall be respected.

3. With respect to information relating to spent fuel or radioactive waste falling within the scope of this Convention by virtue of paragraph 3 of Article 3, the provisions of this Convention shall not affect the exclusive discretion of the Contracting Party concerned to decide:

(i) whether such information is classified or otherwise controlled to preclude release;

(ii) whether to provide information referred to in sub-paragraph (i) above in the context of the Convention; and

(iii) what conditions of confidentiality are attached to such information if it is provided in the context of this Convention.

4. The content of the debates during the reviewing of the national reports at each review meeting held pursuant to Article 30 shall be confidential.

Article 37. SECRETARIAT

1. The International Atomic Energy Agency, (hereinafter referred to as “the Agency”) shall provide the secretariat for the meetings of the Contracting Parties.

2. The secretariat shall:

(i) convene, prepare and service the meetings of the Contracting Parties referred to in Articles 29, 30 and 31;

(ii) transmit to the Contracting Parties information received or prepared in accordance with the provisions of this Convention.

The costs incurred by the Agency in carrying out the functions referred to in sub-paragraphs (i) and (ii) above shall be borne by the Agency as part of its regular budget.

3. The Contracting Parties may, by consensus, request the Agency to provide other services in support of meetings of the Contracting Parties. The Agency may provide such services if they can be undertaken within its programme and regular budget. Should this not be possible, the Agency may provide such services if voluntary funding is provided from another source.

Chapter 7. FINAL CLAUSES AND OTHER PROVISIONS

Article 38. RESOLUTION OF DISAGREEMENTS

In the event of a disagreement between two or more Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Convention, the Contracting Parties shall consult within the framework of a meeting of the Contracting Parties with a view to resolving the disagreement. In the event that the consultations prove unproductive, recourse can be made to the mediation, conciliation and arbitration mechanisms provided for in international law, including the rules and practices prevailing within the IAEA.

Article 39. SIGNATURE, RATIFICATION, ACCEPTANCE, APPROVAL, ACCESSION

1. This Convention shall be open for signature by all States at the Headquarters of the Agency in Vienna from 29 September 1997 until its entry into force.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval by the signatory States.

3. After its entry into force, this Convention shall be open for accession by all States.

4. (i) This Convention shall be open for signature subject to confirmation, or accession by regional organizations of an integration or other nature, provided that any such organization is constituted by sovereign States and has competence in respect of the negotiation, conclusion and application of international agreements in matters covered by this Convention.

(ii) In matters within their competence, such organizations shall, on their own behalf, exercise the rights and fulfill the responsibilities which this Convention attributes to States Parties.

(iii) When becoming party to this Convention, such an organization shall communicate to the Depositary referred to in Article 43, a declaration indicating which States are members thereof, which Articles of this Convention apply to it, and the extent of its competence in the field covered by those articles.

(iv) Such an organization shall not hold any vote additional to those of its Member States.

5. Instruments of ratification, acceptance, approval, accession or confirmation shall be deposited with the Depositary.

Article 40. ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit with the Depositary of the twenty-fifth instrument of ratification, acceptance or approval, including the instruments of fifteen States each having an operational nuclear power plant.

2. For each State or regional organization of an integration or other nature which ratifies, accepts, approves, accedes to or confirms this Convention after the date of deposit of the last instrument required to satisfy the conditions set forth in paragraph 1, this Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit with the Depositary of the appropriate instrument by such a State or organization.

Article 41. AMENDMENTS TO THE CONVENTION

1. Any Contracting Party may propose an amendment to this Convention. Proposed amendments shall be considered at a review meeting or at an extraordinary meeting.

2. The text of any proposed amendment and the reasons for it shall be provided to the Depositary who shall communicate the proposal to the Contracting Parties at least ninety days before the meeting for which it is submitted for consideration. Any comments received on such a proposal shall be circulated by the Depositary to the Contracting Parties.

3. The Contracting Parties shall decide after consideration of the proposed amendment whether to adopt it by consensus, or, in the absence of consensus, to submit it to a Diplomatic Conference. A decision to submit a proposed amendment to a Diplomatic Conference shall require a two-thirds majority vote of the Contracting Parties present and voting at the meeting, provided that at least one half of the Contracting Parties are present at the time of voting.

4. The Diplomatic Conference to consider and adopt amendments to this Convention shall be convened by the Depositary and held no later than one year after the appropriate decision taken in accordance with paragraph 3 of this article. The Diplomatic Conference shall make every effort to ensure amendments are adopted by consensus. Should this not be possible, amendments shall be adopted with a two-thirds majority of all Contracting Parties.

5. Amendments to this Convention adopted pursuant to paragraphs 3 and 4 above shall be subject to ratification, acceptance, approval, or confirmation by the Contracting Parties and shall enter into force for those Contracting Parties which have ratified, accepted, approved or confirmed them on the ninetieth day after the receipt by the Depositary of the relevant instruments of at least two thirds of the Contracting Parties. For a Contracting Party which subsequently ratifies, accepts, approves or confirms the said amendments, the amendments will enter into force on the ninetieth day after that Contracting Party has deposited its relevant instrument.

Article 42. DENUNCIATION

1. Any Contracting Party may denounce this Convention by written notification to the Depositary.

2. Denunciation shall take effect one year following the date of the receipt of the notification by the Depositary, or on such later date as may be specified in the notification.

Article 43. DEPOSITARY

1. The Director General of the Agency shall be the Depositary of this Convention.

2. The Depositary shall inform the Contracting Parties of:

(i) the signature of this Convention and of the deposit of instruments of ratification, acceptance, approval, accession or confirmation in accordance with Article 39;

(ii) the date on which the Convention enters into force, in accordance with Article 40;

(iii) the notifications of denunciation of the Convention and the date thereof, made in accordance with Article 42;

(iv) the proposed amendments to this Convention submitted by Contracting Parties, the amendments adopted by the relevant Diplomatic Conference or by the meeting of the Contracting Parties, and the date of entry into force of the said amendments, in accordance with Article 41.

Article 44. AUTHENTIC TEXTS

The original of this Convention of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Depositary, who shall send certified copies thereof to the Contracting Parties.

IN WITNESS WHEREOF THE UNDERSIGNED, BEING DULY AUTHORIZED TO THAT EFFECT, HAVE SIGNED THIS CONVENTION.

Done at Vienna on the fifth day of September, one thousand nine hundred and ninetyseven.

**ЗАЈЕДНИЧКА КОНВЕНЦИЈА
О СИГУРНОСТИ УПРАВЉАЊА ИСТРОШЕНИМ ГОРИВОМ
И О СИГУРНОСТИ УПРАВЉАЊА РАДИОАКТИВНИМ
ОТПАДОМ**

ПРЕАМБУЛА

Уговорне стране

Преознајући да рад нуклеарних реактора ствара истрошено гориво и радиоактивни отпад, као и да друге примене нуклеарних технологија такође стварају радиоактивни отпад;

Преознајући да исти циљеви сигурности важе и за управљање истрошеним горивом и за управљање радиоактивним отпадом;

Потврђујући међународној заједници значај који планирање и спровођење ваљаних поступака има за сигурност управљања истрошеним горивом и радиоактивним отпадом;

Преознајући значај обавештавања јавности о питањима која се тичу сигурности управљања истрошеним горивом и радиоактивним отпадом;

Желећи да промовишу делотворну нуклеарну сигурносну културу широм света;

Потврђујући да крајњу одговорност за обезбеђивање сигурности управљања истрошеним горивом и радиоактивним отпадом сноси држава;

Преознајући да дефинисање политике горивног циклуса лежи на држави и да неке државе своје истрошено гориво сматрају вредним ресурсом који се може прерадити, док је избор других да га одложе;

Преознајући да истрошеним горивом и радиоактивним отпадом искљученим из садашње Конвенције зато што су у склопу војних или одбрамбених програма, треба да се управља у складу са циљевима задатим овом Конвенцијом;

Потврђујући значај међународне сарадње за унапређење сигурности управљања истрошеним горивом и радиоактивним отпадом кроз билатералне и мултилатералне механизме, као и кроз ову подстицајну конвенцију;

Свесне потреба земаља у развоју, а нарочито најмање развијених држава и оних чија је привреда у транзицији, као и потребе да се постојећи механизми олакшају да би им се помогло у испуњењу њихових права и обавеза постављених овом подстицајном конвенцијом;

Убеђене да би радиоактивни отпад, док год је то у складу са сигурношћу управљања таквим материјалом, требало да буде одложен у оној држави у којој је и створен, а преознајући да се, у одређеним околностима, сигурно и ефикасно управљање истрошеним горивом и радиоактивним отпадом може унапредити кроз споразуме међу уговорним странама о коришћењу објеката у једној од њих за добробит других страна, нарочито тамо где отпад потиче од заједничких пројеката;

Преознајући да свака држава има право да забрани увоз на своју територију страног истрошеног горива и радиоактивног отпада;

Узимајући у обзир Конвенцију о нуклеарној сигурности (1994), Конвенцију о раном обавештавању о нуклеарним несрећама (1986), Конвенцију о помоћи у случају нуклеарних несрећа или радиолошке опасности (1986), Конвенцију о

физичкој заштити нуклеарног материјала (1980), Конвенцију о спречавању загађивања мора изbacивањем отпада и других материјала, са изменама и допунама (1994) и друге одговарајуће међународне инструменте;

Узимајући у обзир принципе садржане у међуагенцијском документу „Међународни основни сигурносни стандарди за заштиту од јонизујућих зрачења и за сигурност извора зрачења” (1996), у Сигурносним начелима МААЕ под насловом „Принципи управљања радиоактивним отпадом” (1995), као и у постојећим међународним стандардима који се односе на сигурност транспорта радиоактивних материјала;

Позивајући се на поглавље 22. Дневног реда 21. конференције Уједињених нација о животној средини и развоју из Рио де Жанеира усвојеној 1992. године, које потврђује велики значај сигурног и по животну средину исправног управљања радиоактивним отпадом;

Преознајући пожељност јачања система међународне контроле који се посебно примењује на радиоактивне материјале из члана 1(3) Базелске конвенције о контроли прекограничног кретања опасних отпада и њиховог одлагања (1989);

споразумеле су се о следећем:

ГЛАВА 1.

ЦИЉЕВИ, ЗНАЧЕЊЕ ПОЈМОВА И ОБЛАСТ ПРИМЕНЕ

Члан 1.

Циљеви

Циљеви Конвенције су:

(i) да се широм света постигне и одржи висок ниво сигурности управљања истрошеним горивом и радиоактивним отпадом, кроз унапређење националних мера и међународне сарадње, укључујући, тамо где је то примерено, техничку сарадњу везану за сигурност;

(ii) да се обезбеди да за време свих фаза управљања истрошеним горивом и радиоактивним отпадом постоји делотворна одбрана од потенцијалних опасности тако да појединци, друштво и животна средина буду, сада и у будућности, заштићени од штетних последица јонизујућих зрачења на такав начин да потребе и тежње садашње генерације буду задовољене без угрожавања могућности будућих генерација да задовоље своје потребе и тежње;

(iii) да се спрече акциденти са радијационим последицама и да се ублаже последице, ако до њих дође, у току било које фазе управљања истрошеним горивом или радиоактивним отпадом.

Члан 2.

Значење појмова

За потребе ове конвенције:

(a) затварање јесте завршавање свих операција у неком тренутку након смештања истрошеног горива или радиоактивног отпада у објекат за одлагање. То укључује завршне инжењерске радове или други рад потребан да би се објекат довео у стање које ће пружити сигурност на дужи рок;

б) декомисија јесу сви кораци који доводе до ослобађања нуклеарног објекта од регулаторне контроле, изузев објекта за одлагање. Ти кораци укључују процесе деконтаминације и демонтаже;

ц) емисија при нормалном режиму рада јесте планско и контролисано испуштање у животну средину, као легитиман поступак у оквиру граница које одобрава регулаторно тело, течних или гасовитих радиоактивних материјала који потичу од контролисаних нуклеарних постројења у току нормалног рада;

д) одлагање јесте смештање истрошеног горива или радиоактивног отпада у одговарајући објекат без намере његовог враћања;

е) лиценца јесте свако одобрење, дозвола или потврда издата од стране регулаторног тела за вршење било које активности повезане са управљањем истрошеним горивом или радиоактивним отпадом;

ф) нуклеарни објекат јесте цивилни објекат и припадајуће земљиште, зграде и опрема у којима се радиоактивни материјали производе, обрађују, користе, њима се рукује, складиште се или одлажу у таквим размерама да је неопходно да се размотри сигурност;

г) радни век јесте период у ком се постројење за управљање истрошеним горивом или радиоактивним отпадом користи за своју планирану сврху. У случају објекта за одлагање, период започиње онда када се истрошено гориво или радиоактивни отпад први пут ставе у објекат и завршава приликом затварања објекта;

х) радиоактивни отпад јесте радиоактивни материјал у гасовитом, течном или чврстом стању који уговорна страна или физичко или правно лице чију одлуку прихвата уговорна страна, не предвиђа за даље коришћење, а који, као радиоактивни отпад, подлеже контроли регулаторног тела према законодавству и регулаторном оквиру уговорне стране;

и) управљање радиоактивним отпадом јесу све активности, укључујући активности декомисије, које се односе на руковање, претходну обраду, обраду, кондиционирање, складиштење, или одлагање радиоактивног отпада, искључујући транспорт ван локације. Оно такође може да укључује емисију при нормалном режиму рада;

ј) објекат за управљање радиоактивним отпадом јесте сваки објекат или постројење чија је основна сврха управљање радиоактивним отпадом, укључујући нуклеарни објекат који је у поступку декомисије, само ако је он одређен од уговорне стране као објекат за управљање радиоактивним отпадом;

к) регулаторно тело јесте свако тело или тела којима је дато законско овлашћење од уговорне стране да регулишу било који аспект сигурности управљања истрошеним горивом или радиоактивним отпадом укључујући давање лиценци;

л) прерада јесте процес или радња, чија је сврха издвајање радиоактивних изотопа из истрошеног горива ради даље употребе;

м) затворени извор јесте радиоактивни материјал који је трајно затворен у капсулу или добро повезан и у чврстом стању, искључујући реакторске горивне елементе;

н) истрошено гориво јесте нуклеарно гориво које је озрачено у језгру реактора и трајно уклоњено из њега;

о) управљање истрошеним горивом јесу све активности које се односе на руковање или складиштење истрошеног горива, искључујући транспорт ван локације. Оно такође може да укључује емисију при нормалном режиму рада;

п) објекат за управљање истрошеним горивом јесте објекат или постројење чија је основна сврха управљање истрошеним горивом;

q) држава одредишта јесте држава ка којој се планира или врши прекогранично кретање;

р) држава порекла јесте држава из које се планира или врши прекогранично кретање;

с) држава транзита јесте било која држава осим државе порекла или државе одредишта, преко чије територије се планира или врши прекогранично кретање;

т) складиштење јесте држање истрошеног горива или радиоактивног отпада у објекту који обезбеђује њихово чување, са намером повраћаја;

у) прекогранично кретање јесте отпремање истрошеног горива или радиоактивног отпада од државе порекла до државе одредишта.

Члан 3.

Област примене

1. Ова конвенција се примењује на сигурност управљања истрошеним горивом из цивилних нуклеарних реактора. Истрошено гориво које се држи у објектима за прераду као део поступка прераде не потпада под делокруг ове конвенције осим ако уговорна страна не прогласи прераду као део управљања истрошеним горивом.

2. Ова конвенција се такође примењује и на сигурност управљања радиоактивним отпадом који настаје при цивилним наменама. Међутим, ова се конвенција не примењује на отпад који садржи само природно настале радиоактивне материјале, а који не потиче од нуклеарног горивног циклуса, осим ако он представља искоришћени затворени извор или га уговорна страна, за потребе ове конвенције, декларише као радиоактивни отпад.

3. Ова конвенција се не примењује на сигурност управљања истрошеним горивом или радиоактивним отпадом у склопу војних или одбрамбених програма, осим ако га уговорна страна декларише за потребе ове конвенције као истрошено гориво или радиоактивни отпад. Међутим, ова конвенција се примењује на сигурност управљања истрошеним горивом и радиоактивним отпадом из војних или одбрамбених програма уколико и само онда када се такви материјали трајно преведу у цивилне програме и њима искључиво руководи у склопу цивилних програма.

4. Ова конвенција се примењује и на емисију при нормалном режиму рада која је предвиђена члановима 4, 7, 11, 14, 24. и 26.

ГЛАВА 2.

СИГУРНОСТ УПРАВЉАЊА ИСТРОШЕНИМ ГОРИВОМ

Члан 4.

Општи сигурносни захтеви

Свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке како би обезбедила да појединци, друштво и животна средина буду адекватно заштићени од радијационих ризика у свим фазама управљања истрошеним горивом.

Чинећи то, свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке како би:

(i) обезбедила да се критичност и уклањање заостале топлоте генерисане при управљању истрошеним горивом решавају на одговарајући начин;

(ii) обезбедила да стварање радиоактивног отпада повезаног са управљањем истрошеним горивом буде на изводљивом минимуму, у складу са усвојеном политиком горивног циклуса;

(iii) узела у обзир међузависности различитих мера за управљање истрошеним горивом;

(iv) обезбедила делотворну заштиту појединаца, друштва и животне средине, примењујући на националном нивоу одговарајуће методе заштите одобрене од стране регулаторног тела у оквиру свог националног законодавства које је у складу са међународно признатим критеријумима и стандардима;

(v) узела у обзир биолошке, хемијске и друге опасности које могу бити повезане са управљањем истрошеним горивом;

(vi) настојала да избегне активности које би могле да на будуће генерације имају разумно предвидиве утицаје веће од оних дозвољених за садашњу генерацију;

(vii) тежила да избегне наметање непримерених терета за будуће генерације.

Члан 5.

Постојећи објекти

Свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке за преиспитивање сигурности сваког објекта за управљање истрошеним горивом који постоји у време када Конвенција ступи на снагу за ту уговорну страну и да обезбеди да се, уколико је то потребно, изврше сва разумно изводљива побољшања како би се унапредила сигурност таквог објекта.

Члан 6.

Лоцирање предложених објеката

1. Свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке да обезбеди да су успостављене и да се спроводе процедуре за предложени објекат за управљање истрошеним горивом, како би се:

(i) оценили сви релевантни фактори у вези са локацијом који могу да утичу на сигурност таквог објекта за време његовог радног века;

(ii) оценио вероватни утицај таквог постројења на сигурност појединаца, друштва и животне средине;

(iii) подаци о сигурности таквог објекта ставили на увид јавности;

(iv) консултовале уговорне стране у близини таквог објекта, у оној мери у којој могу бити погођене од таквог објекта, и на њихов им се захтев, обезбедили основни подаци који се односе на објекат и тако им се омогућило да процене вероватни сигурносни утицај објекта на њихову територију.

2. У том настојању, свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке како би обезбедила да такви објекти немају неприхватљиве последице по друге уговорне стране тиме што су лоцирани у складу са општим сигурносним захтевима из члана 4.

Члан 7.

Пројектовање и изградња објекта

Свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке како би обезбедила да:

(i) пројекат и изградња објекта за управљање истрошеним горивом обезбеђују одговарајуће мере за ограничавање могућих радијационих утицаја на појединце, друштво и животну средину, укључујући оне који настају од емисије при нормалном режиму рада или емисије у случају ванредног догађаја;

(ii) у фази пројектовања буду узети у обзир идејни пројекти и, по потреби, техничке мере за декомисију објекта за управљање истрошеним горивом;

(iii) технологије које се користе при пројектовању и изградњи објекта за управљање истрошеним горивом буду засноване на искуству, тестирању и анализама.

Члан 8.

Процена сигурности објекта

Свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке како би обезбедила да се:

(i) пре изградње објекта за управљање истрошеним горивом, изврше систематска анализа сигурности и процена утицаја на животну средину које одговарају опасностима које објекат представља током свог радног века;

(ii) пре него што објекат за управљање истрошеним горивом почне са радом, припреме ажуриране и детаљније верзије анализе сигурности и процене утицаја на животну средину, када се то оцени као потребно, да би се допуниле процене из става (i).

Члан 9.

Рад објекта

Свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке како би обезбедила да:

(i) се лиценца за рад објекта за управљање истрошеним горивом заснива на одговарајућим проценама као што је прецизирано чланом 8. и да је условљена изработом програма за пуштање у рад којим се потврђује да је објекат, такав како је изграђен, у складу са пројектом и сигурносним захтевима;

(ii) оперативна ограничења и услови који произилазе из тестирања, оперативног искуства и процена, као што се прецизира у члану 8, буду дефинисани и према потреби ревидирани;

(iii) се рад, одржавање, надзор, инспекција и тестирање објекта за управљање истрошеним горивом врше у складу са утврђеним процедурама;

(iv) инжењерска и техничка подршка у свим областима везаним за сигурност буде доступна током читавог радног века објекта за управљање истрошеним горивом;

(v) догађаји од значаја за сигурност буду благовремено пријављени регулаторном телу од стране носиоца лиценце;

(vi) програми за прикупљање и анализу одговарајућег оперативног искуства буду успостављени и да се поступа према резултатима, где је то потребно;

(vii) планови за декомисију објекта за управљање истрошеним горивом буду припремљени и, по потреби, ажурирани, на бази података добијених током радног века тог објекта, као и да буду преиспитани од стране регулаторног тела.

Члан 10.

Одлагање истрошеног горива

Ако је, сходно свом законодавном и регулаторном оквиру, уговорна страна предвидела истрошено гориво за одлагање, одлагање таквог истрошеног горива мора да буде у складу са обавезама из Главе 3. која се односи на одлагање радиоактивног отпада.

ГЛАВА 3.

СИГУРНОСТ УПРАВЉАЊА РАДИОАКТИВНИМ ОТПАДОМ

Члан 11.

Општи сигурносни захтеви

Свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке како би обезбедила да су у свим фазама управљања радиоактивним отпадом појединци, друштво и животна средина адекватно заштићени од радијационих и других опасности.

У том настојању, свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке како би:

(i) обезбедила да се критичност и одвођење заостале топлоте настале током управљања радиоактивним отпадом решавају на одговарајући начин;

(ii) обезбедила да стварање радиоактивног отпада буде на изводљивом минимуму;

(iii) узела у обзир међузависности различитих мера за управљање радиоактивним отпадом;

(iv) обезбедила делотворну заштиту појединаца, друштва и животне средине, примењујући на националном нивоу одговарајуће методе заштите одобрене од стране регулаторног тела у оквиру свог националног законодавства које је у складу са међународно признатим критеријумима и стандардима;

(v) узела у обзир биолошке, хемијске и друге опасности које могу бити повезане са управљањем радиоактивним отпадом;

(vi) настојала да избегне активности које би могле да на будуће генерације имају разумно предвидиве утицаје веће од оних дозвољених за садашњу генерацију;

(vii) тежила да избегне наметање непримерених терета за будуће генерације.

Члан 12.

Постојећи објекти и ранији поступци

Свака уговорна страна благовремено предузима одговарајуће кораке за преиспитивање:

(i) сигурности сваког објекта за управљање радиоактивним отпадом који постоји у тренутку када Конвенција ступи на снагу за ту уговорну страну и

да обезбеди да се, уколико је потребно, изврше сва разумно изводљива побољшања како би се унапредила сигурност таквог објекта;

(ii) резултата ранијих поступака како би установило да ли је потребна нека интервенција по питању заштите од зрачења, узимајући у обзир да смањење штете које проистиче из смањења дозе треба да буде довољно да оправда штету и трошкове интервенције, укључујући и социјалну цену.

Члан 13.

Лоцирање предложених објеката

1. Свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке да обезбеди да су успостављене и да се спроводе процедуре за предложени објекат за управљање радиоактивним отпадом, како би се:

(i) оценили сви релевантни фактори у вези са локацијом који могу да утичу на сигурност таквог објекта за време његовог радног века као и на објекте за одлагање након затварања;

(ii) оценио вероватни утицај таквог постројења на сигурност појединаца, друштва и животне средине, узимајући у обзир могуће промене услова на локацији објекта за одлагање по његовом затварању;

(iii) подаци о сигурности таквог објекта ставили на увид јавности;

(iv) консултовале уговорне стране у близини таквог објекта, у оној мери у којој могу бити погођене од таквог објекта, и на њихов им се захтев, обезбедили основни подаци који се односе на објекат и тако им се омогућило да процене вероватни сигурносни утицај објекта на њихову територију.

2. У том настојању, свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке како би обезбедила да такви објекти немају неприхватљиве последице по друге уговорне стране тиме што су лоцирани у складу са општим сигурносним захтевима из члана 11.

Члан 14.

Пројектовање и изградња објеката

Свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке како би обезбедила да:

(i) пројекат и изградња објекта за управљање радиоактивним отпадом обезбеђују одговарајуће мере за ограничавање могућих радијационих утицаја на појединце, друштво и животну средину, укључујући оне од емисије при нормалном режиму рада или емисије у случају ванредног догађаја;

(ii) у фази пројектовања, буду узети у обзир идејни пројекти и, по потреби, техничке мере за декомисију објекта за управљање радиоактивним отпадом, осим за објекте за одлагање;

(iii) у фази пројектовања буду припремљене техничке мере за затварање објекта за одлагање;

(iv) технологије које се користе при пројектовању и изградњи објекта за управљање радиоактивним отпадом буду засноване на искуству, тестирању и анализама.

Члан 15.

Процена сигурности објекта

Свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке како би обезбедила да се:

(i) пре изградње објекта за управљање радиоактивним отпадом, изврше систематска анализа сигурности и процена утицаја на животну средину које одговарају опасностима које објекат представља током свог радног века;

(ii) поред тога, пре изградње објекта за одлагање, изврше систематска анализа сигурности и процена утицаја на животну средину за раздобље које следи након затварања, а да се резултати вреднују према критеријумима које утврђује регулаторно тело;

(iii) пре него што објекат за управљање радиоактивним отпадом почне са радом, припреме ажуриране и детаљније верзије анализе сигурности и процене утицаја на животну средину, када се то оцени као потребно, да би се допуниле процене из става (i).

Члан 16.

Рад објекта

Свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке како би обезбедила да:

(i) се лиценца за рад објекта за управљање истрошеним горивом заснива на одговарајућим проценама као што је прецизирано чланом 15. и да је условљена израдом програма за пуштање у рад којим се потврђује да је објекат, такав како је изграђен, у складу са пројектом и сигурносним захтевима;

(ii) оперативна ограничења и услови који произилазе из тестирања, оперативног искуства и процена, као што се прецизира у члану 15, буду дефинисани и према потреби ревидирани;

(iii) се рад, одржавање, надзор, инспекција и тестирање објекта за управљање радиоактивним отпадом врше у складу са утврђеним процедурама. За објекат за одлагање, овако добијени резултати користе се за верификацију и приспитување валидности постављених претпоставки и за ажурирање процена као што је прецизирано чланом 15. за раздобље након затварања;

(iv) инжењерска и техничка подршка у свим областима везаним за сигурност буде доступни током читавог радног века објекта за управљање радиоактивним отпадом;

(v) се примењују процедуре за карактеризацију и разврставање радиоактивног отпада;

(vi) догађаји од значаја за сигурност буду благовремено пријављени регулаторном телу од стране носиоца лиценце;

(vii) програми за прикупљање и анализу одговарајућег оперативног искуства буду успостављени и да се поступа у складу са резултатима, где је то потребно;

(viii) планови за декомисију објекта за управљање радиоактивним отпадом, осим објекта за одлагање, буду припремљени и, по потреби, ажурирани, на бази података добијених током радног века тог објекта, као и да буду преиспитани од стране регулаторног тела.

(ix) планови за затварање објекта за одлагање буду припремљени и, по потреби, ажурирани на бази података добијених током радног века тог објекта, као и да буду преиспитани од стране регулаторног тела.

Члан 17.

Институционалне мере након затварања

Свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке како би обезбедила да се након затварања постројења за одлагање:

(i) документи о локацији, пројекту и инвентар тог објекта чувају у складу са захтевима регулаторног тела;

(ii) спроводе активне или пасивне институционалне контроле као што су надзор или ограничење приступа, уколико је то потребно; и

(iii) уколико се у току било ког периода активне институционалне контроле, установи да је дошло до непланираног испуштање радиоактивних материјала у животну средину, спроведу, уколико је потребно, интервентне мере.

ГЛАВА 4.

ОПШТЕ СИГУРНОСНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 18.

Спровођење мера

Свака уговорна страна у оквиру свог националног законодавства предузима законодавне, регулаторне и административно-управне мере и друге неопходне кораке за извршење својих обавеза према овој конвенцији.

Члан 19.

Законодавни и регулаторни оквир

1. Свака уговорна страна успоставља и одржава законодавни и регулаторни оквир којим се уређује сигурност управљања истрошеним горивом и радиоактивним отпадом.

2. Тај законодавни и регулаторни оквир обезбеђује:

(i) успостављање меродавних националних сигурносних захтева и прописа за радијациону сигурност;

(ii) систем лиценцирања активности управљања истрошеним горивом и радиоактивним отпадом;

(iii) систем забране рада објекта за управљање истрошеним горивом и радиоактивним отпадом који не поседује лиценцу;

(iv) систем одговарајуће институционалне контроле, регулаторног инспекцијског надзора и вођења документације и извештавања; спровођење меродавних прописа и услова из лиценци;

(v) јасну расподелу одговорности тела укључених у различите кораке управљања истрошеним горивом и радиоактивним отпадом.

3. При разматрању да ли да радиоактивне материјале регулишу као радиоактиван отпад, уговорне стране узимају у обзир циљеве ове конвенције.

Члан 20.

Регулаторно тело

1. Свака уговорна страна оснива или одређује регулаторно тело коме поверава спровођење законодавног и регулаторног оквира из члана 19, и коме додељује одговарајућа овлашћења, надлежност, као и финансијске и људске ресурсе за испуњење одговорности које су му додељене.

2. Свака уговорна страна у складу са законодавним и регулаторним оквиром предузима одговарајуће кораке како би обезбедила делотворну независност регулаторних функција од других функција оних организација које су ангазоване било на управљању истрошеним горивом или радиоактивним отпадом, било на њиховом регулисању.

Члан 21.

Одговорност носиоца лиценце

1. Свака уговорна страна обезбеђује да примарна одговорност за сигурност управљања истрошеним горивом или радиоактивним отпадом лежи на носиоцу релевантне лиценце и предузима одговарајуће кораке како би обезбедила да сваки такав носилац лиценце испуњава своје одговорности.

2. Ако ниједан такав носилац лиценце или одговорна страна не постоји, одговорност лежи на уговорној страни у чијој је јурисдикцији истрошено гориво или радиоактивни отпад.

Члан 22.

Људски и финансијски ресурси

Свака уговорна страна предузима одговарајуће мере како би обезбедила:

(i) расположивост квалификованих кадрова потребних за активности везане за сигурност у току радног века објекта за управљање истрошеним горивом и радиоактивним отпадом;

(ii) расположивост одговарајућих финансијских средстава за одржавање сигурности објекта за управљање истрошеним горивом и радиоактивним отпадом у току њиховог радног века и за декомисију;

(iii) доношење финансијских мера како би се омогућио наставак одговарајућих контролних и надзорних институционалних аранжмана и у временском периоду у ком је то потребно, а који следи након затварања објекта.

Члан 23.

Осигурање квалитета

Свака уговорна страна предузима потребне кораке како би обезбедила да су успостављени и да се примењују одговарајући програми осигурања квалитета који се тичу сигурности управљања истрошеним горивом и радиоактивним отпадом.

Члан 24.

Заштита од зрачења на раду

1. Свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке како би обезбедила да у току радног века објекта за управљање истрошеним горивом или радиоактивним отпадом:

(i) се изложеност професионално изложених лица и становништва зрачењу које проузрокује објекат одржава на најнижем разумно изводљивом нивоу, узимајући у обзир и економске и друштвене факторе;

(ii) ниједан појединац не буде у нормалним ситуацијама изложен дозама зрачења које премашују националне прописане границе које у обзир узимају међународно признате стандарде за заштиту од зрачења; и

(iii) су предузете мере за спречавање непланираних и неконтролисаних испуштања радиоактивних материјала у животну средину.

2. Свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке како би обезбедила да емисија при нормалном режиму рада буде ограничена, тако да:

(i) се изложеност зрачењу одржава на најнижем разумно изводљивом нивоу, узимајући у обзир економске и друштвене факторе; и

(ii) ниједан појединац не буде у нормалним ситуацијама изложен дозама зрачења које премашују националне прописане границе које у обзир узимају међународно усвојене стандарде за заштиту од зрачења.

3. Свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке како би обезбедила да током радног века нуклеарног објекта који је у режиму регулаторне контроле, у случају да дође до непланираног или неконтролисаних испуштања радиоактивних материјала у животну средину, буду спроведене одговарајуће корективне мере ради контроле испуштања и ублажавања његових последица.

Члан 25.

Спременост за ванредне ситуације

1. Свака уговорна страна обезбеђује да пре и за време рада објекта за управљање истрошеним горивом или радиоактивним отпадом постоје одговарајући планови за деловање у случају ванредне радијационе ситуације на локацији и, по потреби, ван локације. Такви планови за деловање у случају акцидента треба да буду тестирани у одговарајућим временским интервалима.

2. Свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке ради припреме и тестирања планова за деловање у случају ванредне радијационе ситуације за своју територију у мери у којој је вероватно да буде погођена у случају ванредне радијационе ситуације у објекту за управљање истрошеним горивом или радиоактивним отпадом у близини њене територије.

Члан 26.

Декомисија

Свака уговорна страна предузима одговарајуће кораке како би обезбедила сигурност декомисије нуклеарног објекта. Таквим се корацима обезбеђује:

(i) постојање расположивих квалификованих кадрова и адекватних финансијских ресурса;

(ii) примена одредаба члана 24. у погледу заштите од зрачења на раду, код емисије при нормалном режиму рада или емисије у ванредном догађају;

(iii) примена одредаба члана 25. у погледу спремности у случају ванредне ситуације; и

(iv) чување података и информација које су од значаја за декомисију.

ГЛАВА 5. ОСТАЛЕ ОДРЕДБЕ

Члан 27.

Прекогранично кретање

1. Свака уговорна страна укључена у прекогранично кретање предузима одговарајуће кораке како би обезбедила да такво кретање буде предузето на начин који је у складу са одредбама ове конвенције и релевантним обавезујућим међународним инструментима.

Поступајући тако:

(i) уговорна страна која је држава порекла предузима одговарајуће кораке како би обезбедила да је прекогранично кретање одобрено и да до њега долази само уз претходно обавештавање и сагласност државе одредишта;

(ii) прекогранична кретања преко транзитних држава подлежу оним међународним обавезама које су релевантне за конкретне начине транспорта који се користе;

(iii) уговорна страна која је држава одредишта сагласиће се са прекограничним кретањем само ако има административно-управне и техничке капацитете, као и регулаторну инфраструктуру потребну за управљање истрошеним горивом или радиоактивним отпадом на начин који је у складу са овом конвенцијом;

(iv) уговорна страна која је држава порекла даје одобрење за прекогранично кретање само ако се увери да су, пре прекограничног кретања, испуњени захтеви тачке (iii), по питању сагласности државе одредишта;

(v) уговорна страна која је држава порекла предузима одговарајуће кораке да би дозволила поновни улазак на своју територију, уколико прекогранично кретање није или не може бити до краја обављено у складу са овим чланом, и ако не постоји могућност да се направи други сигуран аранжман.

2. Уговорна страна неће издати дозволу за отпремање свог истрошеног горива или радиоактивног отпада ради складиштења или одлагања на одредиште јужније од 60 степени јужне географске ширине.

3. Ништа у овој конвенцији не прејудицира или утиче на:

(i) остваривање права поморске, речне и ваздушне пловидбе и слобода кретања бродова и ваздухоплова свих држава, како је то предвиђено међународним правом;

(ii) права уговорне стране у коју се радиоактивни отпад извози ради обраде, да у државу порекла врати, или да обезбеди враћање радиоактивног отпада и других производа који настају његовим третманом;

(iii) право уговорне стране да извезе своје истрошено гориво ради прераде;

(iv) права уговорне стране у коју се истрошено гориво извози ради прераде, да врати или да обезбеди враћање држави порекла, радиоактивног отпада и других производа насталих као резултат радњи прераде.

Члан 28.**Искоришћени затворени извори**

1. Свака уговорна страна у оквиру свог националног законодавства, предузима одговарајуће кораке како би обезбедила да се поседовање, рециклажа или одлагање искоришћених затворених извора одвијају на сигуран начин.

2. Уговорна страна ће дозволити поновни улазак на своју територију за искоришћене затворене изворе ако је у оквиру свог националног законодавства, прихватила да они буду враћени произвођачу који је надлежан да прима и поседује искоришћене затворене изворе.

ГЛАВА 6.**САСТАНЦИ УГОВОРНИХ СТРАНА****Члан 29.****Припремни састанак**

1. Припремни састанак уговорних страна одржаће се најкасније шест месеци од дана ступања на снагу ове конвенције.

2. На том састанку, уговорне стране ће:

(i) утврдити датум првог редовног састанка у складу са чланом 30. Тај редовни састанак се одржава што је пре могуће, али најкасније тридесет месеци од дана ступања на снагу ове конвенције;

(ii) припремити и усвојити консензусом Пословник и Финансијска правила;

(iii) посебно и у складу са Пословником утврдити:

(a) смернице у погледу форме и структуре националних извештаја који се подносе у складу са чланом 32;

(b) рок за подношење тих извештаја;

(c) поступак за разматрање тих извештаја.

3. Свака држава или регионална организација интегративне или друге природе која ратификује, прихвата, одобрава, приступа јој или потврђује ову конвенцију, а за коју Конвенција још увек није ступила на снагу, може присуствовати припремном састанку као да је уговорна страна ове конвенције.

Члан 30.**Редовни састанци**

1. Уговорне стране одржавају састанке ради разматрања извештаја који су поднесени у складу са чланом 32.

2. На сваком редовном састанку уговорне стране:

(i) одређују датум следећег таквог састанка, с тим да временски интервал између редовних састанака није дужи од три године;

(ii) могу преиспитати аранжмане успостављене у складу са чланом 29. став 2, и ревидирати их консензусом, осим ако Пословником није другачије предвиђено. Оне такође могу консензусом вршити измене и допуне Пословника и Финансијских правила.

3. На сваком редовном састанку свака уговорна страна има разумну могућност за расправу о извештајима које су поднеле друге уговорне стране и може да затражи разјашњење тих извештаја.

Члан 31.

Ванредни састанци

Ванредни састанак уговорних страна одржава се:

(i) уколико се са тим сагласила већина уговорних страна које су присутне и које гласају на састанку; или

(ii) на писмени захтев уговорне стране, у року од шест месеци од када се тај захтев прослеђен уговорним странама, а Секретаријат на који се упућује чланом 37. примио обавештење да захтев подржава већина уговорних страна.

Члан 32.

Извештавање

1. У складу са одредбама члана 30. свака уговорна страна подноси национални извештај за сваки редовни састанак уговорних страна. Тај извештај садржи мере које су предузете за извршење сваке од обавеза из Конвенције. За сваку уговорну страну извештај такође обрађује:

(i) политику управљања истрошеним горивом;

(ii) праксу управљања истрошеним горивом;

(iii) политику управљања радиоактивним отпадом;

(iv) праксу управљања радиоактивним отпадом;

(v) критеријуме за дефинисање и категоризацију радиоактивног отпада.

2. Извештај такође обухвата:

(i) списак објеката за управљање истрошеним горивом који подлежу овој конвенцији, њихову локацију, главну намену и основне карактеристике;

(ii) попис истрошеног горива које подлеже овој конвенцији и које се чува у складишту и онога које се одлаже. Тај попис треба да садржи опис материјала и да, ако је могуће, пружи податке о његовој маси и укупној активности;

(iii) списак објеката за управљање радиоактивним отпадом који подлежу овој конвенцији, њихову локацију, главну намену и основе карактеристике;

(iv) попис радиоактивног отпада који подлеже овој конвенцији и који:

(a) се чува у складишту објеката за управљање радиоактивним отпадом и нуклеарног горивног циклуса;

(b) је одложен; или

(ц) је настао као резултат ранијих поступака.

Тај попис садржи опис материјала и друге одговарајуће расположиве информације, као што су запремина или маса, активност и специфични радионуклиди;

(v) списак нуклеарних објеката у процесу декомисије и статус активности декомисије у тим објектима.

Члан 33.**Присуствовање састанцима**

1. Свака уговорна страна присуствује састанцима уговорних страна на којима је заступа један представник, а по потреби и заменици, експерти и саветници за које то сматра важним.

2. Уговорне стране могу да, уз консензус, позову било коју међувладину организацију меродавну за питања обухваћена Конвенцијом да, као посматрач, присуствује било ком састанку, или неком посебном заседању. Од посматрача се тражи да, писмено и унапред, прихвате одредбе члана 36.

Члан 34.**Извештаји са састанака**

Уговорне стране консензусом усвајају и стављају јавности на увид документ који садржи питања која су разматрана и закључке који су донети на састанцима уговорних страна

Члан 35.**Језици**

1. Језици састанака уговорних страна су арапски, кинески, енглески, француски, руски и шпански осим ако је другачије предвиђено Пословником.

2. Извештаји поднети у складу са чланом 32. се припремају на службеном језику уговорне стране која извештај подноси или на јединственом одабраном језику који је уговорен Пословником. Ако се извештај подноси на националном, а не на уговореном језику, превод извештаја на уговорени језик обезбеђује уговорна страна.

3. Изузетно од одредаба става 2, Секретаријат може да, уз накнаду, преузме на себе превођење на уговорени језик оних извештаја који су поднети на неком другом језику, а који је један од језика састанка.

Члан 36.**Поверљивост**

1. Одредбе ове конвенције не утичу на права и обавезе уговорних страна о заштити тајности податка које су прописане у оквиру њихових националних законодавстава. У смислу овог члана, „подаци“, између осталог, обухватају податке који су у вези са државном безбедношћу или са физичком заштитом нуклеарних материјала, податке који су заштићени по основу права интелектуалне својине или као индустријски или пословно поверљиве информације, као и личне податке.

2. Када, у контексту ове конвенције, нека уговорна страна изнесе информацију коју је сама одредила као заштићену у складу са описом из става 1, та се информација може користити само у сврхе у које је и била достављена, а њена ће се поверљивост поштовати.

3. У погледу информација које се односе на истрошено гориво или радиоактивни отпад, а које, сходно ставу 3 члана 3, потпадају под делокруг примене ове конвенције, одредбе ове конвенције неће утицати на искључиво дискреционо право односне уговорне стране да одлучи:

(i) о томе да ли је та информација сврстана у поверљиве или некако другачије контролисана тако да њено обелодањивање није дозвољено;

(ii) да ли треба да у контексту Конвенције пружи информацију из горе наведене тачке (i); и

(iii) који су услови поверљивости везани за такву информацију ако се она пружа у контексту ове конвенције.

4. Садржај расправа током разматрања националних извештаја на сваком редовном састанку одржаном сходно члану 30. сматра се поверљивим.

Члан 37.

Секретаријат

1. Међународна агенција за атомску енергију (у даљем тексту „Агенција“) обезбеђује секретаријат за састанке уговорних страна.

2. Секретаријат:

(i) сазива, припрема и пружа услуге за састанке уговорних страна предвиђене члановима 29, 30. и 31;

(ii) преноси уговорним странама информације добијене или припремљене у складу са одредбама ове конвенције.

Трошкови које направи Агенција у вршењу својих функција наведених у горњим тачкама (i) и (ii) сноси Агенција из свог Редовног буџета.

3. Уговорне стране могу путем консензуса затражити од Агенције да обезбеди и друге услуге ради подршке састанцима уговорних страна. Агенција може пружити такве услуге ако је њихова реализација могућа у оквиру њеног Програма и Редовног буџета. Уколико то није могуће, Агенција може пружити такве услуге уколико се за то обезбеди добровољно финансирање из других извора.

ГЛАВА 7.

ЗАВРШНЕ И ДРУГЕ ОДРЕДБЕ

Члан 38.

Решавање спорова

У случају размимоилажења између две или више уговорних страна у погледу тумачења или примене ове конвенције, уговорне стране обављају консултације на састанцима уговорних страна са циљем решавања несугласности. У случају да консултације не дају резултате, може се прибећи механизмима посредовања, мирења и арбитраже који су предвиђени међународним правом, укључујући правила и преовлађујућу праксу Агенције.

Члан 39.

Потписивање, ратификација, прихватање, одобрење и приступање

1. Ова конвенција је за све државе отворена за потписивање у седишту Агенције у Бечу од 29. септембра 1997. године па све до њеног ступања на снагу.

2. Ова конвенција подлеже ратификацији, прихватању или одобрењу од стране држава потписница.

3. Пошто ступи на снагу, ова конвенција ће бити отворена свим државама за приступање.

4. (i) Конвенција је отворена за потписивање подложно накнадном потврђивању, или за приступање регионалних организација интеграционе или неке друге природе, под условом да су сваку такву организацију основале суверене државе и да је она надлежна да преговара, закључује и примењује међународне уговоре по питањима из делокруга ове конвенције.

(ii) по питањима за која су надлежне, такве организације у сопствено име, остварују права и испуњавају обавезе које ова конвенција додељује државама уговорницама.

(iii) у поступку у коме постаје страна ове конвенције, таква организација доставља депозитару из члана 43. изјаву у којој се наводи које државе су њене чланице, који се чланови Конвенције на њу примењују, као и мера у којој је она надлежна у области уређеној тим члановима.

(iv) таква организација нема додатно право гласа уз већ постојеће право гласа својих држава чланица.

5. Инструменти ратификације, прихватања, одобрења, приступања или потврђивања се полажу код депозитара.

Члан 40.

Ступање на снагу

1. Ова конвенција ступа на снагу деведесетог дана од дана када је код депозитара положен двадесет пети инструмент ратификације, прихватања или одобрења, укључујући инструменте петнаест земаља од којих свака има бар једну нуклеарну електрану у раду.

2. За сваку државу или регионалну организацију интеграционе или неке друге природе која ову конвенцију ратификује, прихвати, одобри, приступи јој или је потврди после датума полагања последњег инструмента потребног да се, испуне услови постављени у складу са ставом 1, Конвенција ступа на снагу деведесетог дана од дана када таква држава или организација код депозитара положи одговарајући инструмент.

Члан 41.

Измене и допуне Конвенције

1. Свака уговорна страна може поднети предлог за измене и допуне Конвенције. Предложене измене и допуне разматрају се на редовном састанку или на неком од ванредних састанака.

2. Текст и разлози за предлагање измена и допуна се достављају депозитару који о овом предлогу обавештава уговорне стране најкасније деведесет дана пре састанка за који се предлог подноси на разматрање. Све примедбе које добије на такав предлог, депозитар прослеђује уговорним странама.

3. Уговорне стране, након што размотре предложене измене и допуне, одлучују да ли да их усвоје консензусом, или да их, у случају да консензус изостане, изнесу пред дипломатску конференцију. За одлуку да се предложене измене и допуне изнесу пред дипломатску конференцију потребна је двотрећинска већина гласова присутних уговорних страна које гласају на састанку, с тим да је у време гласања присутна најмање половина од укупног броја уговорних страна.

4. Дипломатску конференцију која разматра и усваја измене и допуне ове конвенције сазива депозитар и она се одржава најкасније годину дана од доношења одговарајуће одлуке сагласно ставу 3. овог члана. Дипломатска

конференција предузима све како би обезбедila да се измене и допуне усвоје консензусом. Уколико то није могуће, измене и допуне усвајају се двотрећинском већином свих уговорних страна.

5. Измене и допуне ове конвенције које су усвојене у складу са ставовима 3. и 4. овог члана, подлежу ратификацији, прихватању, одобрењу, или потврђивању уговорних страна и ступају на снагу за оне уговорне стране које су их ратификовале, прихватиле, одобриле или потврдиле деведесетог дана од када је депозитар од најмање две трећине уговорних страна прими одговарајуће инструменте. За ону уговорну страну која накнадно ратификује, прихвати, одобри или потврди поменуте измене и допуне, те измене и допуне ће ступити на снагу деведесетог дана од када уговорна страна положи свој одговарајући инструмент.

Члан 42.

Отказивање

1. Свака уговорна страна може отказати Конвенцију достављањем писменог обавештења депозитару.

2. Отказивање ступа на снагу годину дана од дана када депозитар прими обавештење, или неког каснијег датума уколико је то у обавештењу наведено.

Члан 43.

Депозитар

1. Генерални директор Агенције је депозитар ове конвенције.

2. Депозитар обавештава уговорне стране о:

(i) потписивању ове конвенције и о полагању инструмента ратификације, прихватања, одобрења, приступања или потврђивања у складу са чланом 39;

(ii) датуму када Конвенција ступи на снагу, у складу са чланом 40;

(iii) обавештењима о отказивању Конвенције и датуму отказивања извршених у складу са чланом 42;

(iv) предложеним изменама и допунама ове конвенције које поднесу уговорне стране, изменама и допунама које се усвоје на одговарајућој дипломатској конференцији или састанку уговорних страна, и датуму ступања на снагу тих измена и допуна, у складу са чланом 41.

Члан 44.

Веродостојност текстова

Оригинал ове конвенције чији су текстови на арапском, кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском једнако веродостојни, полаже се код депозитара, који оверене копије истог упућује уговорним странама.

ПОТВРЂУЈУЋИ ОВО, ДОЛЕ ПОТПИСАНИ, КОЈИ СУ ПРОПИСНО ОВЛАШЋЕНИ, ПОТПИСАЛИ СУ ОВУ КОНВЕНЦИЈУ.

У Бечу, петнаестог септембра, хиљаду деветсто деведесет и седме године.

Члан 3.

О спровођењу Заједничке конвенције о сигурности управљања истрошеним горивом и о сигурности управљања радиоактивним отпадом у Републици Србији стара се министарство надлежно за послове нуклеарне сигурности и регулаторно тело Владе надлежно за послове нуклеарне сигурности и заштите од јонизујућих зрачења.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. Уставни основ за доношење овог закона

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 97. тачка 1. Устава Републике Србије, према коме Република Србија, између осталог, уређује и обезбеђује свој међународни положај и односе са другим државама и међународним организацијама и у члану 99. став 1. тачка 4. Устава, према коме Народна скупштина потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II Разлози за потврђивање међународног уговора

Заједничка конвенција о сигурности управљања истрошеним горивом и о сигурности управљања радиоактивним отпадом - The Joint Convention on the Safety of Spent Fuel Management and on the Safety of Radioactive Waste Management (у даљем тексту: Конвенција) се бави широким спектром питања везаним за управљање истрошеним нуклеарним горивом и за управљање радиоактивним отпадом цивилног карактера. Питања из њеног делокруга се не односе само на земље са нуклеарним енергетским програмима, већ и на оне које у својој примени имају једино изворе зрачења у медицини и индустрији. Фактор недељивости простора у случају евентуалних ванредних ситуација или прекограничног транспорта и других релевантних прекограничних кретања такође наглашава међународни карактер Конвенције и њеног предмета уређивања и чини је значајном за све земље.

Циљ доношења овог закона је увођење виших стандарда у спровођењу мера нуклеарне и радијационе сигурности, ефикаснија примена закона, успостављање свеобухватније и савременије регулативе и контроле над изворима јонизујућих зрачења, нуклеарним објектима, радијационим делатностима и нуклеарним активностима, а пре свега над управљањем радиоактивним отпадом и истрошеним нуклеарним горивом. Спровођење одредаба Конвенције иде у сусрет испуњавању међународних захтева и обезбеђује усклађеност на међународном плану, омогућавајући тако лакшу и адекватнију комуникацију и координацију са другим државама и међународним организацијама у овој области.

Овај закон даје темељ за даљу и потпунију примену препорука и стандарда Међународне агенције за атомску енергију – МААЕ (International Atomic Energy Agency – IAEA) као глобалне специјализоване агенције УН, чија је Република Србија чланица и у чијој је надлежности Конвенција. Доношење Закона је и важан корак на путу усклађивања са легислативом ЕУ, која је овој конвенцији приступила на основу Одлуке Комисије 2005/510/Euratom од 14. јуна 2005. године, чиме је Конвенција постала саставни део њеног законодавства. Одредбе Конвенције су садржане у Директиви Европске комисије 2011/70/EURATOM од 19-ог јула 2011. године којом се успоставља заједнички оквир за одговорно и сигурно управљање истрошеним горивом и радиоактивним отпадом. Конвенција је на снази у ЕУ од 2. јануара 2006. године.

Конвенција представља први обавезујући међународно-правни инструмент који одражава намеру и посвећеност држава које су њене уговорне

стране да, у склопу глобалног режима којим се обезбеђује заштита људи и животне средине, постигну и одржавају висок ниво сигурности у областима које су предмет Конвенције. Чланови Конвенције могу се широко категоризовати у следеће групе: стручна питања везана за сигурност, законска и регулаторна област и процедурална и административно-управна питања.

Конвенција је усвојена је 5. септембра 1997. године у Бечу, Аустрија, а на снагу је, у складу са чланом 40.1, ступила 18. јуна 2001. године, тј. деведесетог дана од дана полагања код депозитара двадесет петог инструмента ратификације, прихватања или одобравања, укључујући инструменте петнаест држава од којих свака има бар једну нуклеарну електрану у раду. Депозитар Конвенције је генерални директор Секретаријата МААЕ. Након ступања на снагу, у складу са чланом 40, тачка 2, Конвенција је отворена за приступање свим државама, па и Републици Србији која, до сада, није узимала учешће ни у једној од наведених фаза. Према подацима од 9. октобра 2013. године, 69 држава су уговорне стране, а 42 - потписнице Конвенције. Уговорне стране су и све бивше СФРЈ републике и већина земаља Региона, и то: Словенија (18. јун 2001), Хрватска (18. јун 2001), Македонија (31. март 2010), Црна Гора (7. новембар 2010), Албанија (27. септембар 2011) и Босна и Херцеговина (31. октобар 2012), као и суседне Румунија, Бугарска и Мађарска.

Радиоактивни отпад у Републици Србији се сакупља од оснивања Института за нуклеарне науке „Винча“ 1948. године. До 1968. године отпад је складиштен на више локација у Институту након чега је изграђен први наменски хангар за ове потребе. На локацији „Винча“ се сада налазе три хангара за складиштење радиоактивног отпада. Овај отпад је настао као последица примене радиоактивних материјала у медицини и индустрији, акцидента у Чернобилу, активности на чишћењу терена од муниције са осиромашеним уранијумом која је коришћена током НАТО бомбардовања, рада истраживачких нуклеарних реактора РА и РБ као и бројних лабораторија у земљи. Истрошено нуклеарно гориво од ниско-обогаћеног и високо-обогаћеног уранијума са реактора РА је након препакивања транспортовано у Руску Федерацију 2010. године тако да Република Србија на својој територији тренутно нема ову врсту материјала. Истраживачки нуклеарни реактор РА више није у погону док се реактор РБ може користити за едукацију и истраживања. На реактору РБ се налази одређена количина нуклеарног горива неопходна за његов рад.

Влада и Скупштина Републике Србије су потребу за сигурним управљањем истрошеним горивом и радиоактивним отпадом препознале као питање од посебног значаја које је потребно решавати на адекватан начин и у склопу других питања везаних за радијациону и нуклеарну сигурност и безбедност. О томе сведочи напредак у новелирању правно-регулаторног оквира и инфраструктуре /Закон о заштити од јонизујућих зрачења и о нуклеарној сигурности („Службени гласник РС”, број 36/09) са пратећим подзаконским актима, оснивање Агенције за заштиту од јонизујућих зрачења и нуклеарну сигурност Србије („Службени гласник РС”, број 76/09), као регулаторног тела одговорног за заштиту од јонизујућих зрачења, нуклеарну сигурност и безбедност и управљање радиоактивним отпадом/. Овај закон је чланом 48а. прописао да је и управљање нуклеарним објектима делатност од општег интереса. За обављање ове делатности је, одлуком Владе 05 Број 023-4293/2009 од 9.07.2009. („Службени гласник РС”, број 50/09), основано Јавно предузеће „Нуклеарни објекти Србије“ (ЈП НОС). Овоме треба додати и већи број одлука Владе, међу којима су и оне на основу којих је спроведено отпремање у земљу порекла, прво свежег (2002. године), а потом и истрошеног

(2010. године) нуклеарног горива - на бази Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о сарадњи на увозу озраченог нуклеарног горива са истраживачког реактора у Руску Федерацију (Сл. гласник РС 105, Међународни уговори, од 16.12.2009. године), збрињавање радиоактивног отпада, као и друге одлуке које омогућавају одговарајуће приступање решавању актуелних и предстојећих питања везаних за нуклеарну и радијациону сигурност.

Директан захтев Заједничке конвенције је да се за постојеће нуклеарне објекте спроведе реевалуација сигурности, док је за нове објекте потребно да се обезбеде све мере прописане условима из лиценци. Новоизграђени објекти за складиштење на локацији у Винчи (Хангар ХЗ и безбедно складиште јаких извора зрачења) се користе и одржавају у складу са прописаним стандардима, а приступањем Заједничкој конвенцији ће бити потребно да се за остале нуклеарне објекте направи програм санације и да се, тамо где је потребно, изврши усаглашавање са међународним стандардима. Реализација мера које су предвиђене Конвенцијом, због своје комплексности, подразумева интензивну међународну сарадњу и донаторска средства.

Развој и спровођење мера предвиђених одредбама Конвенције допринеће да се област која је у њеном делокругу унапреди на националном плану, да се усклади са међународним стандардима и створе услови за јачање међународне сарадње и адекватнијег међународног приступа управљању истрошеним горивом и радиоактивним отпадом, као и за размену стручних знања и искустава по овим питањима. Приступање Конвенцији пружа и могућност да се домаћа јавност увери да су аранжмани за управљање истрошеним горивом и радиоактивним отпадом наше земље у складу са међународним стандардима, а од утицаја је и на повећање могућности за коришћење помоћи намењеној земљама чија су инфраструктурна развојна средства, као што је то случај и код нас, ограничена.

Конвенција не садржи санкције и казнене одредбе, већ се уговорне стране мотивишу на испуњавање затева путем разматрања националних извештаја на редовним састанцима, доношењем закључака, као и применом других подстицајних механизма.

Општи циљеви Конвенције су:

- да се постигне и настави са одржавањем високог нивоа нуклеарне сигурности широм света кроз унапређење националних мера и међународне сарадње;
- да се успоставе ефикасни механизми против потенцијалних опасности и ризика како би појединци, друштво и животна средина били заштићени од последица јонизујућих зрачења, а потребе и аспирације садашње генерације остварене без компромитовања могућности да будуће генерације задовоље своје потребе и аспирације;
- да се спрече акциденти са радијационим последицама и ублаже такве последице ако би до њих дошло.

Обавезе држава уговорница

Обавеза сваке државе која је уговорна стране Конвенције је да:

- предузме законске, регулаторне и административно-управне мере како би обезбедила да су у свим фазама управљања истрошеним горивом и

управљања радиоактивним отпадом, појединци, друштво и животна средина адекватно заштићени од радијационих опасности везаних за лоцирање, пројектовање и изградњу и процену објекта, њихов рад и затварање (чл. 4-17);

- подноси на разматрање извештаје о мерама које предузима ради спровођења обавеза из Конвенције (члан 32);

- обезбеди да пре и током рада објекта за управљање истрошеним горивом или радиоактивним отпадом постоје и примењују се одговарајући планови за деловање у случају ванредне радијационе ситуације на локацији и, по потреби, планови за деловање у ванредним радијационим ситуацијама ван локације (члан 25(1));

- предузме одговарајуће кораке за припрему и тестирање планова за деловање у ванредним радијационим ситуацијама на својој територији у мери у којој постоји могућност да буде погођена у случају ванредне радијационе ситуације везане за објекат за управљање истрошеним горивом или радиоактивним отпадом у близини своје територије (члан 25(2));

- учествује на састанцима уговорних страна на којима је представља један делегат, а, уколико је то потребно, и други представници (члан 33(1)).

Обавезе МААЕ

- МААЕ је задужена да обезбеди секретаријат и услужну подршку за састанке држава које су уговорне стране (члан 37);

- Секретаријат сазива и припрема састанке, обезбеђује потребне услуге и другу логистичку подршку за њих и преноси државама уговорницама обавештења примљена и припремљена у складу са одредбама Конвенције (члан 37).

III. Да ли се потврђивањем међународног уговора стварају финансијске обавезе за Републику Србију извршавањем међународног уговора

За спровођење овог међународног уговора односно примену Заједничке конвенције о сигурности управљања истрошеним горивом и о сигурности управљања радиоактивним отпадом није потребно обезбедити додатна финансијска средства из буџета Републике Србије.

IV. Процена потребних финансијских средстава за извршавање међународног уговора

Финансирање ће се вршити редовним средствима планираним буџетом Републике Србије кроз редовно финансирање Агенције за заштиту од јонизујућих зрачења и нуклеарну сигурност Србије и Јавног предузећа „Нуклеарни објекти Србије“, као и других надлежних органа. Примена захтева које поставља Заједничка конвенција вршиће се и кроз ангажовање средстава одобрених пројеката техничке помоћи Међународне агенције за атомску енергију, ИПА пројеката и других међународних донаторских средстава.

Потребна финансијска средства за наредне године, биће планирана у складу са лимитима које је утврдило Министарство финансија.

V. Разлози за доношење закона по хитном поступку

Предлаже се да се Закон о потврђивању Заједничке конвенције о сигурности управљања истрошеним горивом и о сигурности управљања радиоактивним отпадом донесе по хитном поступку у складу са чланом 167.

Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12-пречишћен текст), с обзиром да се ради о испуњењу међународних обавеза Републике Србије у области нуклеарне сигурности.